

מסכת מנחות

פרק א'

משנה א'

א. מנחה נפסלת במחשבת שלא לשמה בעבודות הבאות: 1. קמיצה. 2. קידוש הקומץ בכלי. 3. הגשה. 4. הקטרה.

ב. מנחה שנעשית שלא לשמה - יש מנחות שפסולים ויש שכשרים.

ג. הקרבנות הפסולים מחמת מחשבת שלא לשמו: 1. מנחת חוטא. 2. מנחת קנאות.

ד. המנחות שאינם נפסלים מחמת מחשבת שלא לשמה - כשרות אך לא עולים לבעלים לשם חובה.

ה. מחשבת שלא לשמה פוסלת אף בחשב שני מחשבות באותה עבודה, בין שחשב לשמה ושלא לשמה ובין שחשב שלא לשמה ולשמה.

משנה ב'

א. מקמיצה ואילך עבודה כשירה רק בכהן הכשר לעבודה, ויש עובדים וצורות עבודה הפוסלים את המנחה, ואלו הם:

1. זר. 2. אונן. 3. טבול יום. 4. מחוסר בגדים. 5. מחוסר כיפורים. 6. שלא רחץ ידים ורגלים. 7. ערל. 8. טמא. 9. יושב. 10. עומד על גבי כלים. 11. עומד על גבי בהמה. 12. עומד על גבי רגלי חבירו. 13. עבודה ביד שמאל.

ב. לדעת בן בתירא: עבר וקמץ באחת מן הפסולים האמורים - יחזיר את הקומץ לכלי ויחזור ויקמוץ כראוי.

ג. הקומץ היתר והחסר - פסול.

קומץ חסר: 1. קמץ ועלה בידו צרור או גרגיר מלח או קורט לבונה. 2. קמצו בראשי אצבעותיו. קומץ יתר: קמצו מבורץ.

משנה ג'

א. רבה שמנה, וחסר שמנה, חסר לבונתה, פסולה.